

bekostelig Maade, eller ogsaa vil Uddannelsen langt overstige Statskassens Evne. Jeg tvivler slet ikke om, at de Antydninger, jeg her har givet, kun ville finde meget liden Gjenslang hos vore militære, sagtyndige Medlemmer; men skal den almindelige Vernepligt opretholdes, og skal Staten kunne bære Byrden derved, maa der tages fat paa en helt anden Maade end nu, men dog med al Varsomhed og med alt Hensyn til det Bestaaende. Naar jeg fra disse almindelige Betragtningers Standpunkt skulde omtale nogle enkelte Punkter i det foreliggende Lovforslag, tror jeg ogsaa, at det i denne Henseende slet ikke vilde være uden Betydning, at der blev tilført vort Forsvar en stor Mængde levende Kraft. Det vilde ogsaa yttre sig i det Udvortes; thi at det er en dansk Hærordning, vi have for, kan der ingen Tvivl være om, skjøndt den, naar man ser paa Nammen, tager sig i høi Grad fremmed ud. Naar man læser saadanne Benævnelser paa Befalingsmænd som Generallieutenant, Generalmajor, Oberst, Oberstlieutenant, Kapitain, Ritmester, Premierlieutenant, Secondlieutenant osv. nedad til Underbefalingsmændene, give de ganske vist ikke noget Indtryk af at staa i Forbindelse med en dansk Hærordning. Dermed skal naturligvis ikke være sagt, at vor Hær ikke er dansk i Sind og i Hjerte, derom kan der ikke være Spørgsmaal; men jeg synes ogsaa, det vilde være godt, om dette kunde faae Udtryk i hele den udvortes Ordning, thi den blev da mere hjemlig for os. Jeg skulde i alt Fald sætte megen Pris paa, at det fandt Sted. En af de strengeste Byrder næsteften det Finantzielle, som den nuværende Hærordning lægger, og som ligeledes den foreslaaede vil lægge paa vort Folk, er den, hvorpaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) gjorde opmærksom, nemlig den hyppige Indkaldelse. Det er en Byrde, som føles uhyre stærkt, og som vanskeligt kan vurderes paa Grund af den Døffrelse, som den i høi Grad medfører for Mange. Det er aabenbart, at vi meget godt kunne ønske, og at Befolkningen ønsker, at Uddannelsen i det Hele skal ske i saa kort en Tid som muligt, men hvad den endnu langt mere sætter Pris paa, er saa faa Indkaldelser som muligt. For den fattige Del af Befolkningen er det i høieste Grad byrdefuldt, at den saa ofte skal rives ud af sin Stilling, og det paafører den et uhyre Tab; thi foruden at den Tid, hvori Folkene saaledes blive indkaldte, er dem langt kostbarere end den, hvori de ligge i Garnison, idet de i samme Tid

forbruge lange Mere, giver det en hel Forstyrrelse i deres Livsforhold. Jeg vilde i høi Grad sætte Pris paa, at den Byrde blev meget forringet, og jeg kan vanskeligt stemme for en Hærordning, hvori de hyppige Indkaldelser vedligeholdes, saaledes som her er foreslaaet. (Anfjær: Lad os faae en længere Tjenestetid!) Det siger jeg med! Langt hellere en længere Tjenestetid, naar det er nødvendigt, end disse hyppige Indkaldelser, thi de ere en forfærdelig Byrde. De have vel i de sidste Aar været mindre trykkende, fordi der har været stærk Efterspørgsel efter Arbeidskraft, men dersom der, hvad der kan indtræffe, kommer lidt større Overflødighed af Arbeidskraft tilstede, end der er for Tiden, ville de Bedkommende føle dem langt mere. En almindelig Bondeskarl, hvis Arbejde dog kan slippes saa let som Noget, kunde for nogle Aar tilbage, naar han stod for Indkaldelse, umulig faae en Plads til at tjene det tørre Brød, og for Haandværkere og mange Andre er det ligeledes en overordentlig Byrde. Skal man have Indkaldelsernes Mængde forøget blot for at faae en kortere Tjenestetid, faaer Befolkningen en meget større Byrde, end den kan være tjent med. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) gav aabenbart tilkjende, at han ikke har noget godt Die for Folkevæbningstanken, idet han sagde, at han, hvis den skulde trænge igennem, gif sin Bei. (N. P. Jensen: Nei, dette gjaldt en demokratisk Hær.) Mente det ærede Medlem ikke, at han, dersom Folkevæbning blev almindelig paa den Maade, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) antydede, vilde gaa sin Bei? Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa en anden Ting, som kom stærkt frem, da det ærede Medlem omtalte Officersskolen. Han kom da frem med den Rantse, at Folk, naar de havde staaet i Underklasserne og kom ind i Officersklassen, kom da til at befinde sig uhyggelig. Det kom altsaa frem, at der i det Hele blandt Officererne findes, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) har gjort opmærksom paa, en saadan Afslutning Sted, at ethvert andet Element betragtes som fremmed. Saaledes har jeg fortaadet det ærede Medlem; men jeg vilde nødig, at dette skulde være Tilfældet, og jeg tror ogsaa, at Officersklassen er et af de Steder, der kunde trænge til at tilføres en større levende Kraft. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om der fra det allerførste Trin, nemlig som menig Soldat, blev givet saa stor en Lettelse som mulig i saa